

Høre og det store Flertal af Venstre i det andet Thing enedes om. Jeg tillægger det ikke liben Betydning; de maa sikkert have haft deres vægtige Grunde derfor. Det, nu har imod den nuværende Ordning, er jo vel, at den er for langsom, og endelig, at Afgjørelsen af forskellige omtvistede Spørgsmaal ikke bliver ensartet nok, paa Grund af, at Afgjørelsen ligger i 4 Bygningsinspektørers Hænder. Det forekommer mig, at denne sidste Paastand kan have Noget paa sig. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Byen er inddelt i 4 Distrikter, som hver betrides af sin Bygningsinspektør. Der er altsaa 4 sagkyndige Mænd til at afgjøre de Spørgsmaal, som foreligge i deres Kredse, det vil sige, de Spørgsmaal, som ligge indenfor deres Kompetence. Nu kan det dog ikke negtes, at det kan være vanskeligt nok overhovedet at fortolke Loven, men naar den skal fortolkes af 4 forskellige, uden at de have Samraad med hinanden, kan man forstaa, at det kan have Noget paa sig, at der kan komme uensartede Fortolkninger. Men der er en anden Side af Sagen, som forekommer mig at være nok saa vigtig, og det er den, at saadan som Udviklingen har været i Kjøbenhavn, bygges der høist forskjellig i de forskjellige Kvarterer. Der kan være Kvarterer, hvor der bygges overmaade meget, saa meget, at det næsten ikke er muligt for een Mand at overkomme at have Tilsyn med et saadant Kvarter; og Forsikelse af Sager af den Grund kan let hælde, derimod kan der være et andet Kvarter, hvor der bygges mindre. Det forekommer mig at være en Ting, der taler for netop at koncentrere Tilsynet, og det er det, man gjør, idet man underlægger det egentlige Ansvar Stadsbygningsinspektøren og tildele ham 5 Bygningskommisærer med Assistent. Jeg skal ikke negte, at det synes for mig i Dieblisset, at der er noget Tiltalende derved, da det bliver en mere fast Forretningsgang, med mere ensartede Afgjørelser. Hvad Hurtigheden angaar, er det vel egentlig ikke hos Bygningsinspektørene, at der særlig er Klagen over Mangel herpaa, men det gjælder Sager, som komme til Bygningskommissionen, blandt hvis Medlemmer de cirkulere til skriftlig Afgjørelse, og der kan det let medføre — og det har, efter hvad der er bleven sagt og oplyst, ofte være Tilfældet — at det kan sinke Sagens Afgjørelse i længere Tid. Nu er det derimod paabudt, at Forhandlingen skal afgjøres i et Møde, og det bliver saaledes en mundtlig Forhandling. Det forekommer mig, at det taler for, at det kunde fremme Sagens hurtige Behandling ret betydeligt. Jeg skal i Dieblisset ind-

strænke mig til disse Bemærkninger "og til at anbefale Lovforslaget til det høie Things Velvillie.

Justitsministeren (N e l l e m a n n):

Jeg kan ganske dele den Opfattelse, som begge de to ærede Talere, der have haft Ordet, have gjort sig til Organer for, nemlig, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde faae en Ende paa denne Sag, som har været behandlet her i Rigsdagen i saa mange Aar, og jeg tror ogsaa, at jeg uden Indiskretion kan sige, at dette Duffte vistnok ogsaa deles af de ærede Udvalg i begge Thing, som have haft med Sagen at gjøre. Jeg tror ikke, at Udvalget i det andet Thing, ligesaa lidt som jeg antager, det vil være Tilfældet med et Udvalg i dette Thing, med nogen særlig Fornøielse imødeser den Eventualitet, at man skulde begynde forfra til næste Samling med at sætte sig ind i denne af mangfoldige Detailler bestaaende Sag, efterat man allerede har glemt den største Del af den, thi dette ligger i disse Detaillers Natur, at man ikke længe kan beholde dem i Hukommelsen, saa naar en saadan Sag skal optages igjen i en ny Samling, er det næsten det Samme, som at tage den op fra ny igjen. Derfor tror jeg, at det ikke blot af Hensyn til selve Sagen og til de Udenforstaaende, men ogsaa af Hensyn til Rigsdagen selv, vilde være meget ønskeligt, om man vilde komme til Ende med Sagen. Og jeg bygger mit Haab paa, at man vil komme dertil, derpaa, at jeg antager, at denne Forsikelse omtrent vil være tilstede hos Alle. Jeg tror, at den er tilstede i det andet Thing, og jeg tror ogsaa, at den vil være tilstede her. De Punkter, som der kan være forskellige Meninger om, ere naturligvis ikke saa faa, og det er Punkter, hvoraf flere ere ikke af ubetydelig Vigtighed. Hvad først det Punkt angaar, som den ærede Taler, der nys havde Ordet, nævnte sidst, og som den ærede foregaaende Taler nævnte først, nemlig Spørgsmaalet om Bygningsautoriteternes Ordning, saa tror jeg, ligesom den ærede første Taler, at det Forslag, der er blevet vedtaget i denne Henseende i det andet Thing, ikke fortjener Fortrin fremfor den bestaaende Ordning, eller rettere sagt, det, man anker over med Hensyn til den bestaaende Ordning, kunde forandres paa andre Maader, uden at man behøvede at gjøre en saa gennemgribende Forandring i den bestaaende Ordning. Det forekommer mig nemlig, at man kan ikke være i Tvivl om, at Forretningsgangen ingenlunde vil blive hurtigere efter den Ordning, her er foreslaet. I alle de Sager, og det er det langt overveiende Flertal af